

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320202325
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5320202325.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti R.: J., nar. XX.XX.XXXX, W., nar. XX.XX.XXXX, deti v zastúpení kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, so sídlom Čadca, Matičné námestie 1617, maloletých synov rodičov: matka - J. R., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej na adrese A., A. XXX, v zastúpení právne - Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., IČO: 36 866 849, so sídlom 022 01 Čadca, Potočná 2835/1 A, otec - Mgr. D. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XXXX, v zastúpení právne - Mgr. Michal Duraj, advokát, IČO: 42 218 187, so sídlom advokátskej kancelárie Sládkovičova 1700, 022 01 Čadca, o návrhu matky na určenie výživného otcovi pri striedavej rodičovskej starostlivosti, na základe odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 5P/45/2020-328 zo dňa 22.04.2021 v spojení s opravným uznesením č.k. 5P/45/2020-337 zo dňa 04.05.2021, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 5P/45/2020-328 zo dňa 22.04.2021 v spojení s opravným uznesením č.k. 5P/45/2020-337 zo dňa 04.05.2021 tak, že:

I. Otec je p o v i n n ý počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov prispievať k rukám matky na výživu maloletého J., nar. XX.XX.XXXX sumou 35,- eur mesačne a na výživu maloletého W., nar. XX.XX.XXXX sumou 25,- eur mesačne v prípade oboch počnúc 01.01.2021, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

II. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.01.2021 do 22.04.2021 na maloletého J., nar. XX.XX.XXXX v sume 140,- eur povoľuje otcovi splácať v splátkach po 30,- eur mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky k rukám matky.

III. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.01.2021 do 22.04.2021 na maloletého W., nar. XX.XX.XXXX v sume 100,- eur povoľuje otcovi splácať v splátkach po 30,- eur mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky k rukám matky.

IV. V rozsahu v tomto rozsudku určenej vyživovacej povinnosti otca na maloletého J. a na maloletého W. sa zároveň m e n í rozsudok Okresného súdu Čadca sp.zn. 12P/8/2018-74 zo dňa 19.06.2018 vo výroku súdom schválenej rodičovskej dohody o neurčení výživného počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov.

V. Návrh matky vo zvyšnej časti z a m i e t a .

VI. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v spojení aj s opravným uznesením) súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca sp.zn. 12P/8/2018 zo dňa 19.06.2018 v časti týkajúcej sa výživného tak, že uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu mal. J. sumou 50,- eur mesačne od 07.07.2020 a sumou 80,- eur mesačne od 01.01.2021 a na mal. W. sumou 30,- eur mesačne od 01.09.2020 a sumou 50,- eur mesačne od 01.01.2021, v prípade oboch vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám ich matky (výrok I.). Zameškané výživné za obdobie od 07.07.2020 do 30.04.2021 vo výške 620,- eur na mal. J. súd povolil splácať otcovi v splátkach po 30,- eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky pod následkom straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky (výrok II.). Zameškané výživné za obdobie od 01.09.2020 do 30.04.2021 vo výške 320,- eur na mal. W. povolil otcovi splácať v splátkach po 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky (výrok III.). Účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok IV.).

2. Predmetným rozsudkom okresný súd posudzoval návrh matky, ktorým sa dňa 07.07.2020 domáhala určenia povinnosti otca prispievať na výživu mal. J. a mal. W. sumou na každého po 300,- eur mesačne, nadväzne v tomto rozsahu zmeny aj pôvodného rozsudku OS Čadca sp.zn. 12P/8/2018 zo dňa 19.06.2018 v časti týkajúcej sa výživného.

3. Skutkové zistenia vyvodil okresný súd z dokazovania vykonaného najmä výsluchom matky (viď. obsah výsluchu v odseku 8 odôvodnenia), výsluchom otca (viď. obsah výsluchu v odseku 10 odôvodnenia) listinnými dôkazmi - tie súd vyšpecifikoval a uvádza skutkové zistenia z nich vyplývajúce v odseku 13 a v odseku 14 odôvodnenia. Súd sa oboznámil aj so správou kolízneho opatrovníka o prešetrovaní rodinných pomerov, s obsahom spisu Okresného súdu Čadca sp.zn. 12 P/8/2018, vyzval o vyjadrenie aj kolízneho opatrovníka - ktorý na pojednávaní doporučil súdu určiť výživné vzhľadom na vyšší príjem otca ako matky a vzhľadom na participáciu maloletých detí na životnej úrovni oboch rodičov, považoval ale matkou navrhované výživné za neprimerane vysoké a ponechal určenie výšky výživného na úvahe súdu.

4. Pri hmotnoprávnom posúdení veci okresný súd vychádzal z ust. § 62 ods. 1, ods.5, ods.6, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

5. Na základe vykonaného dokazovania vyhodnotil za preukázané, že naposledy bolo rozhodnuté o výživnom na maloleté deti rozsudkom OS Čadca sp.zn. 12 P/8/2018 zo dňa XX.X.XXXX, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené a zároveň súd schválil rodičovskú dohodu podľa ktorej boli maloleté deti J. a W. zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s jej realizáciou v 2-týždňových intervaloch tak, že každý z rodičov bude mať deti rovnakú dobu, t.j. 2 týždne, zároveň sa rodičia dohodli, že výživné určené nebude. Návrh na striedavú osobnú starostlivosť dala matka, navrhla vyživovaciu povinnosť osobitne neupravovať, ako uviedla obaja rodičia majú približne rovnaký príjem. Súd poukazuje ďalej na to, že v pôvodnom konaní zistený príjem matky bol okolo 800 eur mesačne, príjem otca okolo 1.650 eur mesačne, t.j. dvojnásobný, napriek tomu matka nežiadala výživné určiť.

6. V aktuálnej súdnej veci okresný súd konštatoval čiastočnú dôvodnosť návrhu matky. Preukázala skutočnosť, že po vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov bola otcom detí vyplatená hotovosťou 46 000,- eur na zakúpenie bývania, čo ale ku dňu rozhodovania súdu o jej návrhu neurobila. Zo spoločného rodinného domu po vyplatení otcom sumou 46 000,- eur (čo nemožno akceptovať ako výživné) sa odsťahovala najskôr do bytu do A., neskôr do rodinného domu v A.. Keďže matke nebol schválený hypotekárny úver vzhľadom na jej dlhy, nemohla deťom zabezpečiť vhodné bývanie, práve z tohto dôvodu bola nútená hľadať podnájom za ktorý musí platiť, na druhej strane ale aj otcovi vznikli náklady spojené so splácaním úveru, z ktorého vyplatil matku.

7. Preukázané sú aj zvýšené náklady matky súvisiace s dochádzkou mal. W. z A. do K. a to aj za stavu, že maloleté deti počas pandémie koronavírusu sa učia z domu, do školy necestujú, avšak po zlepšení pandemickej situácie môžu do školy kedykoľvek nastúpiť, preto nemožno prihliadnuť na to, že v dôsledku, že sa deti učia z domu a necestujú do školy, nevznikajú náklady s tým spojené. Práve

náklady takéhoto charakteru viedli súd k určeniu povinnosti otca prispievať výživným na mal. W. sumou 30,- eur mesačne počnúc dňom kedy nastúpil do školy. Náklady matky sa zvýšili s nástupom mal. J. na strednú školu (v čase podania návrhu o určenie výživného už navštevoval strednú školu), aj s jeho dochádzkou do školy, v prípade tohto dieťaťa ale tieto isté náklady vznikli aj otcovi, čo súd zohľadnil a určil povinnosť otca prispievať na výživu mal. J. počnúc dňom podania návrhu sumou výživného vo výške 50,- eur mesačne.

8. Podstatná zmena pomerov na strane otca podľa názoru súdu nastala od 01.01.2021, od uvedenej doby otec prestal pracovať na OO PZ v Krásne nad Kysucou, začal poberať výsluhový dôchodok v sume 1 253,- eur a disponuje aj s príjmom zo zamestnania v Obci K. v sume 855,- eur mesačne, teda jeho celkový čistý mesačný príjem je vo výške 2 108,- eur. Otec počas zimnej sezóny si privyrába ako tréner, podľa jeho vyjadrenia to môže byť v sume okolo 100,- eur mesačne (doklad o príjme nedoložil). Vzhľadom na tú skutočnosť, že otcov príjem sa od doby rozvodu preukázateľne zvýšil o 450,- eur a matkin príjem sa zvýšil o 200,- eur mesačne (príjem otca oproti príjmu matky sa viac ako zdvojnásobil) okresný súd počnúc od 01.01.2021 vyživovaciu povinnosť otca určil vyššími sumami, na mal. W. vo výške 50,- eur mesačne, na mal. J. v sume 80,- eur mesačne, prihliadol zároveň aj na tú skutočnosť, že obidvaja rodičia sa takmer rovnako podieľajú na nákladoch maloletých detí. I keď súd uznal, že voľnočasové náklady detí - najmä závodné lyžovanie syna J. v podstatne väčšej miere zabezpečuje otec, čo mu ale umožňuje jednak jeho dvojnásobný príjem a taktiež skutočnosť, že lyžiarsky tím SKI TEAM K. zakladal práve on, kde pracuje ako tréner, Obec schválila na tento klub v roku 2019 a 2020 dotáciu 8.000 eur a otec má z dôvodu svojho postavenia ako trénera pokiaľ synom zakupuje lyžiarsku výstroj zľavy, navyiac sám v konaní potvrdil, že zľava ktorá má samotný klub je niekedy aj okolo 20 %. Obaja rodičia uvádzajú aj svoje zdravotné problémy, otec zdravotné problémy s chrbticou a pohybovým ústrojenstvom, napriek tomu vykonáva funkciu trénera v SKI TEAM K., matka uviedla zdravotné problémy so žalúdkom, prekonala tiež infarkt myokardu.

9. Z kontextu celého konania okresný súd vyvodil, že vzťahy medzi rodičmi sú hlboko rozvrátené, nedokážu spolu komunikovať o žiadnej téme, komunikujú výlučne len o veciach dotýkajúcich sa ich maloletých detí, ktoré majú k obojm rodičom vytvorený pozitívny vzťah. Rodičia počas celého konania sa obviňovali zo zavádzajúcich, nepravdivých a účelových tvrdení, ktoré mali byť v ich prospech a v neprospech druhého rodiča. Otec matke vyčítal, že návrh podala najmä kvôli svojim dlhom, ktoré si chcela vyrovnáť výživným. Matka sa bránila, že jej skutočne po rozvode manželstva vznikli dlhy, najmä v súvislosti s konaním o vyporiadanie BSM, napr. musela právnikovi vyplatiť sumu 4 800,- eur, tak nemala ďalšie peniaze na zaplatenie karty A., preto sa dostala do úverového registra dlžníkov. Pokiaľ požiadala R. U. o úver, tento jej schválený nebol. Okresný súd aj pripustil, že vyporiadanie BSM býva finančne náročné a pri príjme matky v sume 800,- eur mesačne mohlo skutočne dôjsť k tomu, že sa zadlžila, iný príjem totiž nemala. Živnosť prerušila v roku 2017 a keďže zo živnosti nemala žiaden príjem, ani stratu, nemala povinnosť ani podať daňové priznanie za uvedené roky. Práve uvedenou skutočnosťou súd dôvodí nevykonanie dokazovania požadovaného otcom - predložením daňového priznania a kompletného účtovníctva matkou za obdobie podnikania od 01.01.2018 až do času, kedy svoju živnosť ukončila (18.12.2020). Podľa súdu listinné doklady, ktoré matka predložila preukazujú, že nemá žiadne dlhy voči Všeobecnej zdravotnej poisťovni, Sociálnej poisťovni, tiež nie je voči nej vedené žiadne exekučné konanie. Výživné v sumách, aké boli určené od otca na maloleté deti, by matke skutočne nepomohli ani k vyrovnaniu jej dlhov. Súd dal za pravdu otcovi, že karta A. ktorú spláca matka (majiteľka aj disponentka tejto karty) v splátkach 280,- eur a nižšie, nebola v dohode o vyporiadaní BSM ako pasívum zaradená do masy BSM.

10. Okresný súd nepripojil pre účely rozhodovania v aktuálnej veci rozvodový spis evidovaný pod sp.zn. 8P/26/2019 o rozvode manželstva pána T. u ktorého má matka prenajatú bytovú jednotku (z uvedeného spisu má vyplývať nepravdivosť tvrdenia matky o splácaní sumy 270,- eur menovanému za využívanie nehnuteľnosti), za nepodstatné považoval v aktuálnej veci riešiť vzťah matky a pána T., predmetom posudzovania totiž nie je rozvod manželstva rodičov maloletých detí. Navyše, nemožno preukázať koľko v skutočnosti matka platí za nájom bytovej jednotky a náklady s tým spojené, jednak nájomná zmluva v ktorom by bolo striktné stanovené nájomné vo výške 270 eur s platením na účet pána T. v písomnej forme uzatvorená nebola a aj peniaze sú vyplácané v hotovosti.

11. Za skutočne preukázanú zo strany otca nepovažoval súd zmluvu o pôžičke od jeho rodičov zo dňa 10.07.2018 na sumu 10 000,- eur, tvrdenie otca, že predmetnú pôžičku mal vynaložiť na závodné

lyžovanie svojho syna súd vyhodnotil za nelogické za stavu, keď ku 05/2018 mal na svojom účte našetrenú sumu 14 000,- eur a súd pochyboval aj o tom, že 70-roční rodičia otca doma takúto sumu uschovávajú. Poznamenal tiež, že oveľa dôveryhodnejšia by bola situácia k tvrdenej pôžičke, ak by bol pripojený výpis z účtu o poukazovaní sumy rodičmi otca z ich účtu otcovi deťom. Taktiež nebolo doložené dôkazmi tvrdenie otca, že z finančných prostriedkov mu poukázaných na účet v mesiaci 07 - 08/2018 v sume 8 200,- a 6 800,- eur mal zakúpiť známemu stavebný materiál. Tvrdenie otca o tom v akých podmienkach maloleté deti s matkou v A. bývajú hodnotí súd za účelové, otec najskôr uvádzal, že bývajú v neskolaudovanej nehnuteľnosti a neskôr boli do spisu zažurnalizované fotografie k tejto nehnuteľnosti a právny zástupca otca tvrdil, že matka býva v oveľa väčšom štandarde ako otec. Podľa súdu tým bolo sledované preukázať, že životná úroveň detí u oboch rodičov je rovnaká. Matka však nebýva vo vlastnej nehnuteľnosti, túto si bude musieť kúpiť a vzhľadom k tomu, že sa jej podarilo zbaviť sa dlhov, aj hypotéka (zrejme okresný súd mal na mysli - hypotekárny úver - pozn. odvolacieho súdu) by jej mohla byť poskytnutá. Pokiaľ otec súdu preukazoval, že on deťom zriadil účty na ktoré im prispieva po 50,- mesačne, aj matka obom synom zriadila tiež študentské účty v R. U., kde staršiemu synovi prispieva sumou 30,- eur, mladšiemu sumou 20,- eur, jej príjem je ale o polovicu menší ako otcov.

12. Okresný súd určoval výživné za obdobie späťne, z uvedeného dôvodu vyčíslil osobitne u každého maloletého výšku nedoplatku výživného a obdobie za ktoré tento nedoplatok vznikol a otcovi povolil splácať nedoplatok výživného v mesačných splátkach v konkrétne určenej výške v prípade každého maloletého spolu s bežným výživným k rukám ich matky pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky.

13. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa riadil podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

14. Proti rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal otec. Namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia, neúplne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie. Prvotne vytýkal nezrozumiteľnosť výroku I. o určení jeho vyživovacej povinnosti na J. od 07.07.2020 v sume 50,- eur, od 01.01.2021 v sume 80,- eur, na W. od 01.09.2020 v sume 30,- eur a od 01.01.2021 v sume 50,- eur. Podľa jeho názoru z odôvodnenia rozsudku nie je zistiteľné dokedy má konkrétne určenú výšku výživného platiť, táto skutočnosť zakladá podľa jeho názoru nezrozumiteľnosť a nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku, čím bolo porušené jeho právo na spravodlivé súdne konanie, ktoré je zaručené článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článku 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky. Otec rozoberá pomerne rozsiahlo v odvolaní obsahové kritériá riadne odôvodneného rozhodnutia všeobecného súdu vyžadované podľa ust. § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku (výslovné znenie aj cituje) v danej súvislosti odkazujúc aj na rozhodovacia činnosť Ústavného súdu SR. Tvrdí, že rozsudok súdu v súdnej veci nezodpovedá zákonným kritériám, nespĺňa parametre riadne vyargumentovaného rozhodnutia, možno ho považovať preto za nepreskúmateľný, neodôvodnený a zjavne arbitrárny/svojoľný. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami, úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Argumentácia súdu v rozhodnutí nie je koherentná, rozhodnutie je nekonzistentné, nelogické a nepresvedčivé, atribúty spravodlivého súdneho konania nenapĺňa.

15. Otec sa ohradil voči skutkovým zisteniam súdu podľa ktorých jeho príjem sa oproti príjmu matky zdvojnásobil (bod 22., bod 18. rozsudku), čo nie je pravda. Súd pri zmene predchádzajúceho právoplatného rozsudku v časti dotýkajúcej sa výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom v otázke výživného bol povinný posudzovať iba zmenu, ktorá nastala po právoplatnom rozhodnutí, inak by neoprávnene zasiahol do právoplatného rozhodnutia, čo podľa zákona nie je prípustné. Súd konštatoval zvýšenie jeho príjmu od doby rozvodu o 450,- eur a zvýšenie príjmu matky o 200,- eur, čo znamená, že súd by mal vychádzať iba z rozdielu týchto príjmov pri zmene úpravy výživného predstavujúceho sumu 250,- eur a vychádzajúc z uvedeného na jeho strane sa nejedná o takú zmenu pomerov, ktorá by sama o sebe odôvodňovala zmenu pôvodnej súdnej úpravy. Označuje za špekulatívne a subjektívne (zároveň ničím nepodložené, nepravdivé a aj nepreskúmateľné) hodnotenie súdu v bode 22. odôvodnenia o tom, že hneď pred prvým pojednávaním sa chcel s matkou dohodnúť, že na každé dieťa bude prispievať po 50 eur mesačne údajne z dôvodu, že si bol vedomý svojho podstatne vyššieho príjmu oproti príjmu matky. Jeho príjem sa oproti pôvodnému obdobiu oproti príjmu matky sa zvýšil iba o 250 eur mesačne, preto subjektívne presvedčenie súdu o tzv. jeho údajnom vedomí nemá žiadnu logiku.

16. Potvrzuje, že s matkou detí vyporiadali celý spoločný majetok patriaci do BSM a on jej na vyporiadaný majetkový podiel vyplatil sumu 46 000,- eur. Hoc matka odišla bývať do nájmu, na druhej strane si on na vyplatenie matky musel zobrať úver, preto na oboch stranách sú v tejto časti výdavky vyrovnané, z vedeného dôvodu preto nenastala podstatná zmena pomerov ani na jeho strane a ani na strane matky detí.

17. Okresný súd vôbec nezisťoval a nevyhodnocoval ani príčiny pre ktoré sa matka neprimerane zadlžila, či sa tak stalo v súvislosti s plnením jej vyživovacej povinnosti voči mal. deťom. Súd iba konštatoval, že matka má dlhy, takéto hodnotenie dôkazov ale rozhodne nezodpovedá zákonnému rámcu hodnotenia dôkazov pre zmenu právoplatného rozhodnutia. Pri rozhodovaní sa okresný súd neriadil podľa názoru otca podľa ust. § 62 a ust. § 63 Zákona o rodine. I keď bolo v konaní preukázané, že matka od 01.03.2005 až 18.12.2020 mala založenú živnosť (napr. vedenie účtovníctva, kancelárske, sekretárske práce, kurz poradcov a pod..), túto matka počas súdneho konania bezdôvodne ukončila, súd ale vôbec nezisťoval dôvody takéhoto vzdania sa príjmov a nezisťoval ani reálne príjmy matky, práve naopak sa bezprecedentne stotožnil iba s neovereným tvrdením matky, že z tejto živnosti nemala žiaden príjem, preto ju ukončila a keďže nemala príjem a ani stratu, nebola povinná podať daňové priznanie za uvedené roky. Napriek tvrdeniam matky nie je podľa otca vylúčené, že uvedenú činnosť matka prevádzkuje aj bez živnosti minimálne v rozsahu pre svojich známych, z ktorej má naďalej tzv. „bočný“ príjem. Okrem uvedeného, pokiaľ sa uvoľnia opatrenia vlády zavedené v súvislosti s aktuálnou pandemickou situáciou, mal by súd brať v úvahu aj pravidelný mesačný príjem matky z účinkovania v hudobnej skupine, kde si zarába ako speváčka na svadbách a podobných príležitostiach.

18. Otec nesúhlasí ani s argumentáciu súdu v bode 25. rozsudku, keď na jednej strane vzal do úvahy nájomné v sume 270,- eur ako výdavok matky, ktoré údajne platí pánovi T. za bývanie v jeho dome a na druhej strane súd tvrdí, že nie je možné preukázať, koľko v skutočnosti matka pánovi T. za nájom platí, lebo nájomná zmluva nebola uzavretá medzi nimi v písomnej forme. On ale považuje za zrejmé, že matka nemá uzavretú žiadnu nájomnú zmluvu s pánom T. nielen preto, že spolu žijú, ale aj preto, že žiadny nájom neplatí o tom svedčí aj čestné vyhlásenie pána T., aj tvrdenie matky na pojednávaní. Pokiaľ sa matka rozhodla nasťahovať do domu svojho priateľa a mieni sa podieľať na vyplácaní jeho záväzkov, táto skutočnosť nemôže byť vnímaná ako jej výdavok, ktorý musí nevyhnutne vynaložiť. Ak matka nie je schopná dokladovať, koľko v skutočnosti vynakladá na bývanie svoje a svojich detí, nie je možné, aby súd vychádzal z nejakej domnienky o výške nájmu dôkazmi nepotvrdenej (napr. bankové výpisy matky na sumu 120,- eur, 160,- eur...). Súd mal aj výsluch pána T. ako svedka vykonať, menovaný totiž po poučení o povinnosti vypovedať pravdu pod následkom spáchania trestného činu krivej výpovede musí uviesť, aký je jeho vzťah k matke detí, či a v akej výške mu matka detí platí nájomné, resp. prispieva na úhradu nákladov spoločnej domácnosti, akou sumou a ako často.

19. Súd nezdôvodnil ani zmenu pomerov na strane maloletých detí a výživné určil len na základe ničím nepreukázaných tvrdení matky, ktorej jediný argument sa týkal údajne zvýšených nákladov detí na cestovanie do školy, ktoré však ani nevyčíslila. Okrem toho, cestovanie do školy je nákladovo vyvážené, pretože totožné výdavky na cestovanie maloletého J. do školy v A. vynakladá aj on, teda v tejto časti sú výdavky oboch rodičov pri striedavej starostlivosti o deti úplne rovnaké. Okresný súd ani nezdôvodnil v akej výške sa výdavky detí zvýšili a nezohľadnil pri rozhodovaní v akej výške si on plní vyživovaciu povinnosť naturálne, vzhľadom na finančne náročné voľnočasové aktivity detí, na plnení ktorých sa v prevažnej miere podieľa ako ich otec.

20. V súhrne všetkých uvádzaných dôvodov sa domáha zrušenia rozsudku a vrátenia vecí späť na prejednanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie, alternatívne sa domáha návrh matky o určenie výživného počas striedavej osobnej starostlivosti o maloleté deti zamietnuť.

21. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca žiadala potvrdenie rozsudku v spojení s opravným uznesením z dôvodu vecnej správnosti.. S odvolaním otca sa nestotožnila, viaceré jeho tvrdenia označila za lživé a zavádzajúce. Z výroku I. rozsudku jednoznačne vyplýva podľa jej názoru určená povinnosť otca, splatnosť jeho vyživovacej povinnosti, i platobné miesto, preto jej nie je zrejmé, z čoho sa otec zjavne „znalý práva“ konštatoval nezrozumiteľnosť predmetného výroku a dokonca ním zakladal odvolací dôvod. Tvrdenia otca o nezrozumiteľnosti a nedostatku riadneho odôvodnenia rozsudku vo vzťahu k uvedenému výroku sú irelevantné a bez akejkoľvek právnej logiky. Okresný súd v dostatočnom rozsahu odôvodnil podstatnú zmenu pomerov na strane otca, predovšetkým výšku jeho príjmu, ktorá je

v porovnaní s jej príjmom dvojnásobne vyššia. Poznamenala, že súd vychádzal len z príjmov, ktoré otec v súdnom konaní oficiálne priznal, a to výsluhový dôchodok a mzda z Obce K.. Otec žiadnym spôsobom neverifikoval príjem z lyžiarskeho tímu SKI K., pričom ona od začiatku rozporovala otcom uvádzaný mesačný príjem, 100,- eur /mesiac počas lyžiarskej sezóny, navyše predložila do konania aj listinné dôkazy z ktorých vyplýva, že otec z tejto činnosti dosahoval oveľa vyšší príjem, ako uvádzal. Otec zatajoval pred súdom aj svoj bočný príjem z výkonu pokrývačských prác, ktorú prácu dokonca vykonáva „načierno“. Nevie z akého dôvodu otec zavádza odvolací súd, keď označuje tvrdenie okresného súdu ohľadom rozhovoru pred prvým nariadeným pojednávaním o možnosti uzatvorenia rodičovskej dohody medzi nimi rodičmi za špekulatívne a subjektívne. Svedkami ich rozhovoru boli jej právny zástupca a bývalý právny zástupca otca, ktorý dokonca sám navrhol, že je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať sumou 50,- eur/mesiac na každé z maloletých detí. Otec vedome uvádza vo svojom vyjadrení živé informácie v snahe vyhnúť sa plateniu vyživovacej povinnosti, ku ktorej ho dôvodne súd zaviazal.

22. Matka poukazuje aj na mailovú správu zo dňa 03.06.2021, ktorou jej otec detí oznamuje okrem iného, že hoc medzi nimi platila dohoda, že všetky náklady, ktoré vynakladali na synov mimo bežnú starostlivosť (strava, bežné ošatenie, kozmetika počas striedavej starostlivosti) uhradzovali na polovicu, táto dohoda bola zrušená rozhodnutím súdu a od tohto rozsudku je ona/matka povinná tieto náklady hradiť sama zo sumy výživného, ktorú jej každý mesiac na chlapcov zasiela. Ak by tieto náklady mali prekročiť sumu vo výške 260,- eur, v takom prípade sa na tom bude podieľať rovným dielom samozrejme po vzájomnej dohode, túto skutočnosť povedal aj maloletým deťom. Nerozumie ale tomu, akým výpočtom otec mal. detí dospieť k sume 260 eur nad rámec ktorej je „ ochotný „ podieľať sa na úhrade rovným dielom. Podľa matky otcovi detí nie je celkom jasná podstata určenia výživného pri striedavej starostlivosti a túto zjavne zamieňa s výlučnou rodičovskou starostlivosťou o maloleté dieťa. Aj vzhľadom k nízkej výške výživného priznanej v tomto konaní je zrejmé, že popri platbe výživného musí rodič hradiť aj všetky bežné náklady dieťaťa v čase, keď má dieťa u seba a rovnako sa podieľať i na úhrade nákladov v mimo bežných veciach, to rovným dielom ako ona/matka. Bežné výdavky neznamenujú to isté ako výdavky nevyhnutné. Nevyhnutné výdavky slúžia iba na pokrytie nevyhnutných potrieb, ako je bývanie, jedlo a ošatenie. Bežné výdavky sú spravidla vyššie a zahŕňajú aj náklady na záujmovú činnosť, výlety, voľnočasové aktivity, napr. kino, kúpalisko (ale aj kozmetiku, náklady na mobilný telefón a ďalšie náklady). Napokon deti majú právo aj na zachovanie životnej úrovne, ktorú im rodičia nastavili.

23. Otec v následnej písomnej reakcii k predchádzajúcemu vyjadreniu matky zotrval v celom rozsahu na dôvodoch odvolania. Dodal, že ustálená judikatúra vo veciach striedavej starostlivosti v zásade neupravuje výživné počas jej trvania, podstatou takejto formy starostlivosti totiž je, že sa obaja rodičia rovnako podieľajú na úhrade nákladov maloletých na výživu, rovnako zabezpečujú i starostlivosť o deti v čase, kedy sa deti nachádzajú v ich domácnosti, zabezpečujú im stravu, bývanie, oblečenie, kozmetiku a hradia náklady, ktoré v rámci obdobia, kedy sú deti u nich, vzniknú. Rovnako znamená, že deti tieto náklady musia mať pokryté, neznamená to ale, že jeden rodič na ich úhradu v čase pobytu detí v jeho domácnosti nevyňakladá viac ako druhý rodič. Každý rodič je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v miere primeranej jeho osobným, majetkovým a zárobkovým pomerom. Inak povedané, on ako rodič s vyšším príjmom uhradza počas pobytu synov u seba deťom čo najviac, kupuje im kvalitnejšiu stravu, kvalitnejšie značkové oblečenie, obutie a pod.. Pokiaľ ide o náklady, ktoré vznikajú nad rámec bežnej starostlivosti a ich vynaloženie je nevyhnutné v záujme zdravého rozvoja osobnosti detí (ich záľub a koníčkov) tieto by sa mali uhrádzať tiež rovným dielom. On rozdiel v platových pomeroch svojich a matky kompenzoval práve tým, že vo väčšej miere prispieval deťom na ich športové aktivity bez toho, že by od matky požadoval polovicu vynaložených prostriedkov, napr. chlapcom kúpil bicykel, staršiemu synovi J. prispel na motorku, na náklady s prepisom a poistením motorky, kúpil deťom padleboard, čln, zakúpil výstroj na skialp, potreby na otužovanie. Obáva sa tiež, že matka tie peniaze, ktoré mu súd uložil platiť k jej rukám v odvolaní napadnutom rozsudku, nepoužije na zabezpečenie potrieb pre deti ale si s nimi kompenzuje svoje nehospodárne nakladanie s finančnými prostriedkami, či už v minulosti ako aj v súčasnosti. Matka detí zarába mesačne približne okolo 1 000,- eur, čo je suma presahujúca výšku minimálnej mzdy za rok 2020 a dosahuje priemerný mesačný zárobok v národnom hospodárstve za uvádzaný rok. Z uvedeného príjmu je nepochybné, že je schopná v plnom rozsahu hradiť bežné náklady, ktoré deťom na výživu vznikajú v čase, keď ich ona má vo svojej starostlivosti, takže synom nič nechýba.

24. Nakoľko na celom území SR pandemická situácia nedovolila otvorenie telocviční, ani lyžiarskych stredísk, celý rok nedosahoval z činnosti lyžiarskeho trénera žiaden príjem. Pokrývačské práce

nevykonáva a ani ich počas služobného pomeru v Policajnom zbore SR nevykonával. Opakovane uvádza, že jeho príjem ako policajta podlieha kontrole NBÚ, ktorý vykonanými previerkami žiadne „čierne“ peniaze nezistil. K otázke výkonu pokrývačských prác zaujal stanovisko už v prvostupňovom konaní a v tejto časti vyjadrenie matky detí považuje za lživé a zavádzajúce.

25. Matka v reakcii na predchádzajúce vyjadrenie otca uviedla, že motorku zo svojich prostriedkov kupoval mal. J. a otec mu doložil 300,- eur, motorka ani nie je vedená na syna, ale na otca. Čo sa týka nákupu padleboardu táto športová pomôcka je využiteľná najmä pri mori, na veľkých priehradách, ktoré v okrese ani v ich blízkosti nie sú, otec si kúpil tento padleboard na svoje využitie, nakoľko ide na dovolenku so svojou priateľkou do Chorvátska, teda táto vec neslúži na športové využitie maloletých detí ako to otec deklaruje. Čo sa týka akéhokoľvek športového výstroja, aktívne športuje len J., W. je iný typ, tento syn žiadne športové aktivity v podstate nevykonáva. Potvrdzuje, že voči nej bolo nedopatrením vedené jedno exekučné konanie o sumu 200 eur za nezaplatenú faktúru ktorá jej nebola riadne doručená, exekúcia bola zaplatená, následne zastavená. Otec deťom nekupuje ani značkové, ani kvalitnejšie oblečenie, ale všetko bežné čo sa predáva v obchodoch, aj ona nakupuje v tých istých obchodoch ako on a tie isté veci a netvrdí, že sú veci značkové. Pokrývačské práce otec vykonával cez firmu Kutňas s.r.o., aj ju dosadil ako vtedajšiu manželku za spoločníčku, fakturáciu aj objednávky a všetky peniaze preberal otec a je tomu tak i ku dňu podania tohto jej vyjadrenia, čo môže dosvedčiť aj svedok - spoločník tejto firmy.

26. Kolízny opatrovník písomné vyjadrenie k veci nepredložil.

27. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník v zákonom stanovenej lehote proti rozsudku, ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd nebol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, keďže ide v súdnej veci o konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti, procesne postupujúc podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 Civilného sporového poriadku v celom rozsahu zmenil.

28. Odvolací súd súhlasí s otcom, že po obsahovej stránke rozhodnutie súdu musí zodpovedať kritériám vymedzeným v ustanovení § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku a je povinnosťou všeobecných súdov (aj podľa rozhodovacej praxe vyšších súdnych autorít) vyargumentovať svoje rozhodnutie takým spôsobom, aby z neho vyplynulo, z akých konkrétnych skutkových zistení vychádzal a ako v rovine právnej postupoval pri rozhodovaní o konkrétnom návrhu. Tu ale odvolací súd zdôrazňuje, že nie je povinnosťou súdu zodpovedať na všetky rozmanité otázky, ktoré účastníci v konaní tvrdili a nastolili, postačuje, aby boli zodpovedané podstatné skutočnosti a právne úvahy na ktorých rozhodnutie súdu bolo založené, uvedeným kritériám rozhodnutie súdu prvej inštancie v súdnej veci zodpovedá. Hoc otec poukazuje na nedostatok dôvodov, nepreskúmateľnosť rozhodnutia, vo svojej podstate ale ako zainteresovaný účastník rodinno-právneho vzťahu prezentuje svoj nesúhlas s rozhodnutím, namieta zo svojho pohľadu vecno-právnu stránku rozhodovania, nesprávny procesný postup súdu v dôkaznej fáze konania nevykonaním dokazovania podľa názoru otca dôkazmi, ktorým on pripisuje dôležitosť pri rozhodovaní. Aj obsah otcom vymedzených odvolacích argumentácií svedčí o tom podľa odvolacieho súdu, že aj otec veľmi dobre vedel voči ktorým záverom súdu odvolanie smerovať, ktoré procesné nedôslednosti, skutkové nesprávnosti, právne hodnotenie súdu zo svojho pohľadu namietať, prečo a z akých konkrétnych dôvodov podľa výsledkov vykonaného dokazovania neboli podľa jeho názoru splnené hmotnoprávne podmienky ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine pre zmenu pôvodného rozhodnutia pre určenie jeho vyživovacej povinnosti počas/pri striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloleté deti.

29. Odvolací súd upriamuje pozornosť oboch rodičov na to, že ani v jednej rodinno-právnej veci nie je možné, aby súd postupoval v riešených, posudzovaných otázkach paušálne ale je nutné vždy zohľadniť individuálne špecifiká. Je tomu tak preto, že sú rozmanité, rozdielne podmienky života rodín, života detí v rodinných spoločnostiach a uvedené rozdielnosti ovplyvňujú, napokon aj určujú pôsobenia rodičov pri zabezpečení rodičovskej starostlivosti o svoje maloleté deti, pri výkone rodičovských oprávnení a povinností, a nimi sú určené aj : kvalita vzťahu rodičov k deťom, rodičov navzájom, a ich participácia na materiálnom zabezpečení potrieb svojich detí a nastavení úrovne ich života. Bez ohľadu ale na to, či rodičia starostlivosť o maloleté deti zabezpečujú vo fungujúcom manželskom zväzku, alebo sa rozhodli rozvodom manželstva svoj partnerský a manželský vzťah ukončiť a majú aj právo po rozvode manželstva si zariadiť aj svoj osobný život (založiť si aj nový partnerský vzťah) nikdy by nemali

zabudnúť na to, že obaja vždy zostanú rodičmi svojim deťom a práve oni ako rodičia sú povolaní na to, aby prioritne sledovali najlepší záujem svojich detí a pri riešení ich záležitostí kvalitne spolupracovali, nastavili korektnú rodičovskú spoluprácu a boli tak svojim deťom aj vzorom a príkladom. K uvedeným hodnotovým kritériám odvolací súd si dovoľuje nabádať oboch rodičov preto, že obaja vo svojich písomných podaniach, vo vyjadreniach výrazne obviňujú jeden druhého z uvádzania nepravdivých, lživých tvrdení napr. o príjmoch, výdajoch, ktorý z nich a čo deťom kupuje a pod., podľa vnímania odvolacieho súdu čiastočne aj preto, aby dokázali ktorý z nich „ má pravdu „ čo škodí nielen ich vzájomnému rodičovskému vzťahu ale aj vzťahu detí k nim, pretože rodičia chtiac/nechtiac vťahujú svoje deti do tých problémov pred ktorými by ich práve oni mali ochrániť. Odvolací súd nepochybuje ale o tom, že obaja rodičia svoje deti majú radi, sú obaja starostliví rodičia, ale akoby zabudli na to, prečo pôvodným rozhodnutím na čas po rozvedení súd schválil ich rodičovskú dohodu, ktorou maloleté deti zveril do striedavej osobnej starostlivosti obom s vymedzením trvania tejto starostlivosti v rovnakej intenzite a v rovnakej dĺžke. Stalo sa tak v minulosti práve z dôvodu, že takáto forma rodičovskej starostlivosti o deti je aj podľa práva v najlepšom záujme maloletých detí v prípade rozvodu manželstva ich rodičov a rodičia z hľadiska osobnostného nastavenia v dobe pôvodného rozhodovania dali pred súdom uzavretím dohody najavo, že sú schopní a pripravení takúto formu rodičovskej starostlivosti vykonávať najkultivovanejším spôsobom a dokážu aj záležitosti svojich detí nesporným, nekonfliktným spôsobom riešiť.

30. Hmotnoprávne podmienky pre zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov sú zakotvené v ust. § 24 ods. 2 Zákona o rodine. Striedavá osobná starostlivosť rodičov znamená, že dieťa žije striedavo s každým z rodičov v určitom pravidelnom časovom intervale a ako vyplýva aj z písomných podaní rodičov obaja sú znalí a veľmi dobre poznajú aj formu a spôsob materiálneho zabezpečenia odôvodnených potrieb detí počas osobnej starostlivosti vo vymedzenej dobe - preto odvolací súd nepovažuje za nutné túto otázku bližšie rozoberať. Pri zverení maloletých detí do striedavej rodičovskej starostlivosti zákon nechápe a ani nezakotvuje ako pravidlo, že sa výživné neurčí a to aj za stavu, že každý rodič vo vymedzenom časovom období (aj rovnakej dĺžky) voči svojmu maloletému dieťaťu/ deťom plní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť osobnou starostlivosťou a aj zabezpečením odôvodnených potrieb. Zákon tiež umožňuje pre prípad, že v pôvodnom rozhodnutí sa výživné neurčí (ako v súdnom prípade) zmenu takejto úpravy aj určením výživného niektorému z rodičov popri striedavej osobnej starostlivosti za splnenia podmienok vymedzených v hmotno-právnom ustanovení § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Podľa tejto právnej normy totiž dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. V zmysle ustálenej judikatúry je potrebné prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa výraznejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku.

31. V súdnej veci bolo skutkovo aj právne významné, či nastali od doby pôvodnej súdnej úpravy - teda od doby právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 12P/8/2018 - 74 zo dňa 19.6.2018 zmenené okolnosti v pomeroch zúčastnených (príjmových, majetkových, osobných pomerov rodičov a aj v odôvodnených potrebách maloletých detí) takej povahy, ktoré založia aj podmienku pre zmenu pôvodného súdneho rozhodnutia.

32. Rozsah vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, skutkové zistenia z vykonaných dôkazov vyplývajúce, aplikované hmotno-právne normy umožnili odvolaciemu súdu, aby ich podrobil odvolaciemu prieskumu na základe uplatneného odvolania otca, zohľadnením aj individuálnych súvislostí ktoré obaja rodičia v konaní pred súdom prvej inštancie ako podstatné vo veci nastolili a od nich sa podstatným spôsobom ani v odvolacom konaní neodchýlili.

33. Z obsahu spisu Okresného súdu Čadca č.k. 12 P/8/2018 zhodne ako okresný súd aj odvolací súd konštatuje, že v dobe pôvodnej úpravy, súdom schválenej rodičovskej dohody o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvedení manželstva, rozsudkom č.k. 12 P/8/2018 - 74 zo dňa 19.6.2018 pri neurčení výživného počas trvania striedavej osobnej starostlivosti čistý mesačný príjem matky sa pohyboval vo výške 800 eur a čistý mesačný príjem otca v sume okolo 1 650 Eur.

34. Z vykonaného dokazovania v aktuálnej veci nepochybne vyplynulo, že v dobe po pôvodnom rozhodnutí rodičia maloletých detí vysporiadali bezpodielové spoluvlastníctvo manželov dohodou, otec matku vyplatil z majetkového spoločenstva sumou 46 000,- eur. Uvedeným riešením - vyporiadaním

BSM sa majetkový podiel matky iba pretavil do podoby finančného ekvivalentu a hoc otcovi zostal po vyporiadaní celý majetok v minulosti patriaci do BSM, zadlžil sa, pretože si za účelom vyplatenia matky musel zobrať úver. Vyporiadanie BSM rodičov, hoc je udalosťou novou - ale bez dopadu a vplyvu pre určenie vyživovacej povinnosti otca z hľadiska majetkového statusu rodičov.

35. Je tiež preukázané, že matka po vyporiadaní BSM a vyplatení otcom sa z rodinného domu otca odsťahovala, najprv si prenajala byt v A. a po určitej dobe bývanie svoje a aj maloletých detí počas starostlivosti o ne rieši v A. pri A.. V dôsledku zmeny bývania odvolací súd pripúšťa, že vznikli aj náklady v súvislosti s dochádzkou detí do škôl, avšak súhlasí s otcom, že v dôsledku tejto skutočnosti totožné náklady detí vznikli aj jemu. Pokiaľ matka argumentovala aj zvýšenými nákladmi z dôvodu nástupu staršieho syna na strednú školu, obdobné náklady uhradzuje tomuto svojmu dieťaťu aj otec a opätovne nejde o zmenenú okolnosť s vplyvom pre určenie vyživovacej povinnosti otca.

36. Na základe konštatovaných súvislostí a úvah v ods. 34 a 35 tohto rozhodnutia vyhodnotil odvolací súd za nesprávny záver okresného súdu pokiaľ určil povinnosť otca prispievať výživným k rukám matky na maloleté deti v období pred 1.1.2021, v tejto časti vyhodnotil odvolanie otca za dôvodné.

37. Relevantným dokazovaním je preukázané zvýšenie príjmu otca od 1.1.2021. Od uvedenej doby poberá výsluhový dôchodok v sume 1.253 eur mesačne a má príjem aj zo zamestnania u Obec K. v sume 855 eur, teda jeho čistý mesačný príjem je v sume 2.108 eur, približne o sumu 450 eur mesačne vyšší ako tomu bolo v dobe pôvodnej úpravy. Zároveň už v období od 1.1.2021 je preukázaný aj vyšší príjem matky zistený v sume 1 000 eur, t.j. o 200 eur mesačne vyšší ako v dobe pôvodnej úpravy a odvolací súd súhlasí s názorom otca v tej časti, že treba vychádzať iba z rozdielu medzi sumou 450 eur a 200 eur, teda zo sumy 250 eur v prípade zmeny úpravy vyživovacej povinnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu ale ide o takú zmenenú skutočnosť na ktorú treba v súdnej veci pri rozhodovaní prihliadnuť v bezprostrednej väzbe na životnú úroveň rodičov, na ktorej sa deti zúčastňujú počas realizovania osobnej starostlivosti rodičov. Odvolací súd je o tom presvedčený, že maloleté deti počas osobnej starostlivosti otca sa zúčastňujú nielen na jeho štandardnej úrovni života ale otec im dopraje aj nadštandardné plnenia - prevažne uhradzuje a podporuje materiálne športové záujmy detí on, výraznejšie u staršieho maloletého syna J. - ktorý sa venuje závodne lyžovaniu. I keď matka poukázala na to, že otec môže na nákup športových potrieb využívať zľavu, určite ale súhlasí s odvolacím súdom, že hoc by tomu tak bolo, ani táto zľava by nepokryla všetky náklady - závodné lyžovanie totiž nie je lacnou záležitosťou a nie je ani štandardné ani bežné, že rodičia umožnia svojmu dieťaťu športovú aktivitu na takejto úrovni. Otec napokon obidvoch synov vedie aj k iným športovým aktivitám, k zdravému spôsobu života - aj súvisiacim materiálnym zabezpečením. Na druhej strane odvolací súd zohľadňuje aj úsilie matky, ktorá po odsťahovaní sa zo spoločného domu si musela nastaviť nové podmienky svojho života (čo tiež vyžadovalo aj materiálne náklady), musela riešiť podmienky bývania nie len pre seba ale aj pre maloleté deti o ktoré sa tiež ako rodič chcela v prijateľných životných podmienkach postarať, prakticky matka si začala budovať novú etapu svojho života ale aj života detí s ňou. V akej výške, komu a či a na základe akého vzťahu matka uhradzuje náklady bývania nie je podľa názoru odvolacieho súdu významné, pretože je preukázané, že si založila vlastnú domácnosť, vedie vlastný život a určite to nie je zadarmo, napokon je všeobecne známe, že bez vynaložených nákladov ani bývať sa nedá. Z výsledkov dokazovania, vrátane vyjadrenia rodičov, ich stanovísk odvolací súd nadobudol presvedčenie, že úroveň života detí u matky je nižšia ako úroveň ich života u otca, následne tak uzavrel, že sú splnené podmienky určenia vyživovacej povinnosti otca pri striedavej osobnej starostlivosti rodičov o deti k rukám matky, avšak iba od 1. 1. 2021, od uvedeného obdobia určil povinnosť otca prispievať na maloletého J. sumou 35 eur mesačne a na výživu maloletého W. sumou 25 eur mesačne k rukám matky. Odvolací súd zdôrazňuje účel sledovaný uvedeným finančným prispievaním otca k rukám matky na deti nad rámec toho, že otec aj osobnou starostlivosťou plní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom, - týmto účelom je určenými sumami v primeranej výške dorovnať úroveň života detí počas doby ich pobytu v osobnej starostlivosti matky.

38. Vzhľadom na konštatované odvolací súd návrh matky o určenie výživného na maloleté deti počas striedavej osobnej starostlivosti vyhodnotil iba za čiastočne opodstatnený a vo zvyšku - za obdobie od podania návrhu do 31.12.2020 a za obdobie od 1.1.2021 nad sumu 35 eur mesačne u mal. J. a nad sumu 25 eur mesačne u mal. W. zamietol ako nedôvodný.

39. Odvolací súd od 1.1.2021 do 22. 4. 2021 (ku dňu rozhodovania okresného súdu) konkrétne vyčíslený nedoplatok výživného (vrátane mesiaca apríl 2021) osobitne na každé maloleté dieťa povolil otcovi splácať v určených splátkach spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok k rukám matky.

40. V rozsahu určenej vyživovacej povinnosti otca odvolací súd zároveň konštatoval aj zmenu pôvodného rozsudku vydaného OS Čadca pod sp. 12P/8/2018-74 zo dňa 19.6.2018 - avšak iba v časti vyživovacej povinnosti, ostatné výroky pôvodného rozsudku dotknuté neboli.

41. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní neprihliadol na námietky rodičov o tzv. bočnom, inom príjme (otca, matky) a to z dôvodu lebo boli vznesené jednak iba v rovine podozrení, v rovine hypotetickej, navyše v niektorých prípadoch tie podľa vyjadrení rodičov by mali vzniknúť v budúcnosti - až po ukončení opatrení zavedených v dôsledku pandémie koronavírusu.

42. Na základe všetkých horeuvedených súvislostí odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 Civilného sporového poriadku potom v celom rozsahu zmenil. Rozhodoval o náhrade trov celého konania účastníkov (prvostupňové, odvolacie) aplikáciou ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 52 CMP, náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal, predmetom posudzovania totiž bola vec starostlivosti súdu o maloleté deti a v takomto prípade každý z účastníkov si znáša svoje trovy.

43. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.